

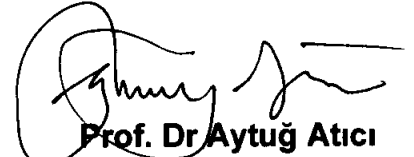


T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 2 Haziran 2015
Sayı: 997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

"2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun" ile 5363 sayılı "Tarım Sigortası Kanunda" Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim ve gerekçesi ektedir.

Gereği için bilgilerinize sunarım.


Prof. Dr. Aytuğ Atıcı
Mersin Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon:	Tarım, Orman ve Köylükleri			
Esas Komisyon:	Plan ve Bütçe			
Tarih:	01 Temmuz 2015		E.No: 2/1271	
Ysm. Uzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gen. Bk. Yrd.	Gen. Sek.
At	22	K.D	MS	N.H.
TBMM BAŞKAN:	21			



TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
22 Haziran 2016
Numara:

1521/2

TBMM GENEL EVRAK
22 Haziran 2016
No: 59906

GENEL GEREKÇE

Mersin'in Tarsus ve Mezitli ilçeleri başta olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde aşırı dolu yağışı sebebi ile başta üzüm üreticileri olmak üzere sebze meyve üreticileri büyük zarar görmüştür. Mersin bölgesi çiftçimizin en önemli geçim kaynağı olan üzüm bağları ve sebze seraları adeta yerle bir olmuştur.

Çiftçilerimizin uğradığı zararlar, yürürlükte olan 2090 sayılı "Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun" ile 5363 sayılı " Tarım Sigortası Kanunu"ndaki eksiklikler gerekçe gösterilerek karşılanmamıştır. Geçimini tarımdan sağlayan çiftçiler bu afetin şokunu atlatamadan bir de bu Kanunlar nedeniyle Devletimizden kendilerine yardım eli uzanamayacağı bilgisiyle ikinci bir felaket yaşamışlardır.

2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun yangın, yersarsıntısı, yer kayması, fırtına, taşkın, sel, don, dolu, kuraklık, haşere ve hastalık gibi nedenlerle çiftçilerimize Devletçe gerekli yardımların yapılmasına ilişkin usulü ve esasları belirlemektedir. Bu kanundan yararlanabilmek için, çiftçilerin, **"ürünlerinin canlı - cansız üretim araçlarının ve tesislerinin değer itibariyle en az %40 oranında zarar görmesi, bu zararı diğer tarımsal veya başka gelirleriyle karşılayacak gücü bulunmaması ve kredi veren banka, kooperatif ve benzeri kuruluşlardan bu zararı karşılayacak borç alma imkânı olmaması"** gibi oldukça ağır şartları getirmektedir. Bunun yanında bilirkişi raporlarında zararların düşük gösterilme çabaları mağduriyeti büsbütün arttırmaktadır. Yukarıda ifade edildiği gibi zararın %40 altında olması durumunda çiftçilerin zararları karşılanmadığından Kanundaki %40 oranı %20'ye çekilmelidir.

Çiftçilerin, tarım sigortası yaptıрма zorunluluğu, sigorta yaptırmayan çiftçinin afet Kanundan yararlanmasını engellemektedir. Yoksul çiftçiler sigorta yaptıramamakta ve afetten etkilendiği halde devletten yardım alamamasına gerekçe olarak gösterilmektedir. Tarım sigortası yapıldığında da sigorta şirketleri, kendi kâr hedefleri doğrultusunda, hasarı ödememek veya en az ödemek için çiftçileri her türlü zorluğa koşmaktadır.

Türkiye gerek doğal afetler, gerekse meydana gelen bu doğal afetleri "kadere" bağlayan zihniyetlerin zamanında planlı, kalıcı ileriye yönelik gerekli tedbirleri almaması nedeniyle her afet sonucunda alın teri ile üreten, ekonomiye katkı sağlayan, çiftçilerimiz adeta cezalandırılmaktadır.

Devletin kurması gereken meteorolojik erken uyarı sistemlerinin tarım üretim merkezlerinden uzak ve yetersiz olması çiftçilerin don, sel, hortum, dolu gibi afetlere hazırlıksız yakalanmasına sebep olmaktadır.

Bu Kanun teklifiyle, meydana gelen afetler sebebiyle zor durumda olan çiftçilerin yaralarını bir nebze olarak sarılacak, devletin yatırım eksikliklerinin yarattığı mağduriyetler giderilecek ve çiftçiye tekrar üretime dönme imkânı sağlanacaktır.



**TABİİ AFETLERDEN ZARAR GÖREN ÇİFTÇİLERE YAPILACAK YARDIMLAR
HAKKINDA KANUN İLE TARIM SİGORTALARI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 20/6/1977 tarihli ve 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (A) ve (B) bentlerinde yer alan “% 40” ibareleri “% 20” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2- 14/6/2005 tarihli ve 5363 sayılı Tarım Sigortaları Kanununun 17 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

